

Bóg się rodzi

www.franzdorfer.com

Bóg się rod - zi, moc truc - hle - je, Pan nie-bio-sów ob - na - zo - ny;
Cóż masz, Nie - bo, nad zie - mia - ny? Bóg por - zu - ciał szczę - scie two - je,

o - gien krzep - nie, blask cie - mnie - je, ma gra - ni - ce Nies-konc - zo - ny.
wszedł mied - zy — lud u - ko - cha - ny, dzie - lac z nim tru - dy i zno - je:

Wzgard - zo - ny o - kry - ty chwa - la, smier - tel - ny Król nad wie - ka - mi!
nie - ma - lo cier - piał, nie - ma - lo, zes - my by - li win - ni sa - mi!

A Slo - wo Cia - lem się sta - lo i miesz - ka - lo mied - zy na - mi.
A Slo - wo Cia - lem się sta - lo i miesz - ka - lo mied - zy na - mi.

3. W nędznej szopie urodzony,
żłób Mu za kolebkę dano;
coż jest czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy, was to spotkało –
witać Go przed bogaczami!
A Słowo Ciałem się stało
i mieszkało między nami.

4. Potem i króle widziani,
cisną się między prostotą,
niosąc dary Panu w dani:
mirrę, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało
z wieśniaczymi ofiarami!
A Słowo Ciałem się stało
i mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię,
błogosław Ojczyznę miłą,
w dobrych radach, w dobrym bycie
wspieraj jej siłę swą siłą;
dom nasz i majątność całą,
i wszystkie wioski z miastami!
A Słowo Ciałem się stało
i mieszkało między nami.